

Άνοιξη

Στ' ουρανού το περιβόλι
στήθηκε τρελή γιορτή
για την Άνοιξη που νύφη
ήρθ' η ώρα να ντυθεί.

Κόρη λυγερή, δροσάτη,
μυρωδάτη, τρυφερή,
που σα μάγισσα πλανεύει
όποιον δίπλα της βρεθεί.

Την αντίκρουσε κι ο Ήλιος
κι άπλωσε με πονηριά
τις χρυσές του ηλιαχτίδες
να της κλέψουν την καρδιά.

Απ' το θάμπος του εκείνη,
νιώθει αγάπη περισσή
και... δεν άργησε να γίνει
η γαμήλια τελετή.

Φτάνει η νύφη στολισμένη
με λουλούδια στα μαλλιά
και ο Ήλιος την κρατάει
στη ζεστή του αγκαλιά.

Ο κονμπάρος, ο αέρας,
τη χαϊδεύει δροσερά
και τριγύρω οι καλεσμένοι
κελαηδούν μελωδικά.

Μέλισσες και πεταλούδες
ζουζουνίζουν ρυθμικά
απ' των λουλουδιών το νέκταρ
ζαλισμένες για καλά.

Μες της Άνοιξης τη μέθη,
των χρωμάτων τη χαρά
η αγάπη κάνει κύκλους
στον πλανήτη την τροχιά.

Ποίημα: Λία Αγαπητού
Εικονογράφηση: Θ. Κοντογούρης

